

2019-1 Natte vloerbedekking naast de Lange Jan

Tijdens een eerder najaarstreffen viel het me in onze SMV ineens op dat de vloerbedekking naast het schuifluikje van de Lange Jan-kachel ietwat vochtig was. Goed, bij een caravan van circa twintig jaar oud kun je een en ander verwachten. Maar hoe en waar ik ook keek, het lukte me niet de plaats waar het water binnenkwam te lokaliseren. Dat leek me een mooi klusje voor later. Wat was er aan de hand?

Thuisgekomen haalde ik de ommanteling van de cv-ketel weg en ja hoor, de ketel lekte. Om hem nu direct eruit te halen, vond ik toch wel een redelijk forse ingreep. Dus trachtte ik eerst het euvel tijdelijk te verhelpen door parkertjes met een rubber ringetje eronder in de twee gaatjes te schroeven. Helaas bleek dit niet afdoende. Nou ja, iets dikkere parkertjes wilden ook. Toen de ketel met twee M6-boutjes nog lekte stopte ik maar met deze lapmiddelen. Restte me nog de zaak uit te bouwen. Na deze eerst afgetapt te hebben leek het simpel genoeg. Gasleiding loskoppelen en de paar parkertjes waarmee de kachel op de bodem van de caravan vastzit losdraaien, alsmede de beugel boven op de ketel verwijderen. Vervolgens de elektrische bedrading loskoppelen en dan nog het parkertje waarmee de schoorsteen aan de ketel vastzit wegnemen. Dan het rookkanaal een stukje omhoogschuiven en hup, de ketel er even uit pakken.

Nee dus, de schoorsteen wilde niet omhoog. Vastgeroest natuurlijk; wat wil je ook na twintig jaar? Nog maar even flink kracht zetten, dan moest het wel lukken. Tsjonge, wat zit die schoorsteen vastgeroest. Zou dat ding ook nog ergens anders bevestigd kunnen zijn? Toch maar even op het dak kijken. Gut, ook daar twee parkertjes. Na deze losgedraaid te hebben maar weer even proberen. Een paar vruchteloze pogingen verder lukte het dan eindelijk de schoorsteen omhoog te duwen. Twintig jaar roest kan je het leven behoorlijk zuur maken. De ketel zat nergens meer vast, dus het moment suprême was aangebroken. Trekken, sjoeren, steunen en kreunen. Tevergeefs: hoewel losgemaakt wilde het ding er niet uit. Grrr, die ellendige roest ook. Onder de caravan blijkt een luchtinlaat (rooster) te zitten, dat je behoort te verwijderen, voordat.... je de ketel kan verwijderen.

Solderen?!

Achteraf maar goed dat het me niet gelukt is de ketel provisorisch te repareren, want aan de niet-zichtbare zijde bevond zich ook een klein gaatje. Alle drie de lekke plekjes zaten net boven de ketelbodem. Nu is goede raad duur, want hoe kunnen de gaatjes het best worden gedicht? Het hangt onder andere af van de dikte van het staal. Prik je er met een laselektrode zo doorheen of kan autogeenlassen uitkomst brengen? Daarom hoorde ik eens rond of iemand een bruikbaar idee had. Je houdt het niet voor mogelijk wat voor nonsens mensen kunnen uitkramen. Laatst kwam mijn buurman even kijken. U kent het type wel, een 'bricoleur'. Het woordenboek zegt: 'knutselaar'. Maar de Fransen verstaan eronder: een mens van vele ambachten. Hij kwam tot de conclusie dat de boel moest worden gesoldeerd. Ik keek hem aan alsof ik het in Keulen hoorde donderen. IJzer solderen? Jazeker! Eerst het staal goed blank schuren en daarna met behulp van een zware (200W) soldeerbout vertinnen. Vervolgens een stukje latoenkoper vertinnen en het koper op de ketel solderen. Tijdens dit karweitje mompelde de buurman iets van "antivries". Ik keek hem aan en herhaalde dit woord vragend. "Ja," zei hij, "ik ruik antivries. Dit kun je beter vervangen door koelvloeistof, want dat werkt minder agressief." Welnu, de cv-ketel heeft een nieuw laagje verf, is inwendig ontroest, functioneert weer puik en lekt niet meer.